

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา เรื่อง ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ ยามานะ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน สุดา สุวรรณภิรมย์ และวิจิต อุ๋อั้น, 2548, หน้า 307) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ .05 ได้จำนวน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน จาก 39 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น จากจำนวนผู้ตอบ แบบสอบถามทั้งหมด 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t -test) ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จีนเป็นเพศหญิง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 วิชาเอก เอกอักษรศาสตร์ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 ระดับชั้นที่สอน ทำการสอนระดับชั้นประถม จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 9 คน ซึ่งมี สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายด้านผลการวิจัย มีดังนี้

1.1 ปัญหาส่วนบุคคล

1.1.1 ด้านความเป็นอยู่ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ จัดที่พักให้กับนักศึกษาไม่เพียงพอสภาพแวดล้อมของที่พัก ไม่สะอาดและไม่เหมาะสม และค่าใช้จ่ายสำหรับอาหารมีราคาสูงกว่าการครองชีพที่ได้รับ

1.1.2 ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ ครูจีนไม่มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาไทย หรือ ภาษาอังกฤษ ครูจีนและนักเรียนไม่มีการสื่อสารกับครูผู้สอนด้วยภาษาจีนระหว่างการเรียนการสอน

1.1.3 ด้านการปรับตัว โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ คือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาไทยที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของนักศึกษาประเทศจีน สภาพจิตใจของครูจีนไม่พร้อมจะเผชิญกับปัญหาและแก้ไขปัญหา และนักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพที่ต้องอาศัยการปรับตัวให้เข้ากับภูมิอากาศและสภาพแวดล้อมของประเทศ

1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

1.2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ หลักสูตร ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ภาษาจีนของสถานศึกษาสำหรับใช้จัดการเรียนการสอน มีไม่เพียงพอ และวิสัยทัศน์ นโยบายที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน ไม่ชัดเจน

1.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ขาดวิธีการสอนที่สามารถดึงดูดใจผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ชัดเจน และไม่คอยชื่นชมผลงานของผู้เรียน

1.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการเรียนรู้และต่อเนื่องกับทฤษฎี และไม่มีการวางแผนในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้า

1.2.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ สื่อในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน และไม่ใช้แบบฝึกหัดฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์และการใช้ภาษา

1.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ ติดตามการวัดผลประเมินผลไม่สม่ำเสมอ ไม่ได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเต็มศักยภาพของผู้เรียน และแบบประเมินผลผู้เรียน ไม่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2.6 ด้านการควบคุมชั้นเรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ ไม่สามารถจัดการพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของผู้เรียน ไม่มีความสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม และไม่สามารถสร้างบรรยากาศความเป็นมิตรกับผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

1.2.7 ด้านการดูแลของครูพี่เลี้ยง โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ครูพี่เลี้ยงยังขาดพฤติกรรมการเป็นแบบอย่างของครูที่ดี ครูพี่เลี้ยงขาดความยุติธรรมในการประเมินผลการสอน และครูพี่เลี้ยงไม่มีความพร้อมในการเตรียมการนิเทศหรือให้คำแนะนำ

2. เปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยจำแนกตามเพศ วิชาเอกและระดับชั้นที่สอน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ปัญหาส่วนบุคคล

2.1.1 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาส่วนบุคคล จำแนกตามวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.3 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาส่วนบุคคล จำแนกตามระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ปัญหาด้านการเรียนการสอน

2.2.1 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านการควบคุมชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโดยรวมและรายด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.2 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามวิชาเอกด้านการควบคุมชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโดยรวมและรายด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.3 ปัญหาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปัญหาการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.1 ด้านส่วนบุคคล

3.1.1 ด้านความเป็นอยู่ ควรมีการฝึกอบรม เรื่องวัฒนธรรมไทย ให้แก่นักศึกษาจีน ทราบก่อนเดินทางมาสอนให้เกิดความเข้าใจ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยได้

3.1.2 ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ทางมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาจีนศึกษา ควรจัดอบรมหรือฝึกการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้กับนักศึกษาจีน ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดหรือสื่อสารกับผู้เรียนได้ ทั้ง 2 ฝ่ายทั้งครูและนักเรียน

3.1.3 ด้านการปรับตัว องค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนควรมีการประสานงาน ทำความตกลงร่วมกัน หรือ ทำตามสัญญาที่ร่วมมือกัน ในการอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาจีน ที่มาปฏิบัติการสอน ในเรื่องที่พักที่สะอาดปลอดภัยมีความเหมาะสม ไม่ห่างไกลจากสถานศึกษา ค่าใช้จ่าย เงินเดือน สวัสดิการที่ต้องมีการเตรียมให้ สถานที่ทำงาน เครื่องดื่ม ที่เป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐาน

3.2 การจัดการเรียนการสอน

3.2.1 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ควรเลือกโรงเรียนที่มีหลักสูตรการสอน ภาษาจีนที่ชัดเจน มีรายวิชาที่สามารถให้นักศึกษาทำการสอน และฝึกปฏิบัติได้ตามหลักสูตร อย่างแท้จริง

3.2.2 การจัดการการเรียนการสอน ทางมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีน ควรทำการสอน หรืออบรมให้นักศึกษา มีความเข้าใจ และสามารถเขียนหรือกำหนดทุกอย่างในการเรียนการสอน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมาย หรือกิจกรรม ให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้น

3.2.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ควรทำการฝึกอบรมการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยตรง อาจจะโดยทางมหาวิทยาลัยของจีนกับไทย โดยกำหนดระยะเวลา ให้เหมาะสมที่สามารถปฏิบัติได้ทั้ง 2 ฝ่าย

3.2.4 การใช้สื่อการเรียนการสอน องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรประสานงาน กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการขออนุญาตสื่อการเรียนการสอน เพื่อความเข้าใจเนื้อหา และสื่อ VCD CD ที่มีภาพเสียงของภาษาจีน ที่ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง หรือเพลงจีน ภาพยนตร์จีน เป็นต้น

3.2.5 การวัดผลและประเมินผล ทางโรงเรียนควรชี้แจงหรือแนะนำเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการวัดผลประเมินผล ตามจุดประสงค์ และต้องมีการจัดทำเอกสารเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย

3.2.6 การควบคุมชั้นเรียน ทางโรงเรียนควรอบรมชี้แจง นักเรียนให้ทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมในการเรียนภาษาจีนกับครูชาวต่างชาติ ควรจะมีครูพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือ ควบคุมชั้นเรียนในช่วงแรกของการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษาจีนอาจจะยังไม่สามารถสื่อสารกับนักเรียนได้

3.2.7 การดูแลของครูพี่เลี้ยง ทางโรงเรียนควรคัดเลือกครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการสอนอย่างน้อย 5 ปี และทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรทำความเข้าใจกับครูพี่เลี้ยงในการให้ความช่วยเหลือและดูแลนักศึกษาจีน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาส่วนบุคคล ในการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.1 ปัญหาด้านความเป็นอยู่ ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า จัดที่พักให้กับนักศึกษาไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมของที่พักไม่สะอาดและไม่เหมาะสม และค่าใช้จ่ายสำหรับอาหารมีราคาสูงกว่าค่าครองชีพที่ได้รับ ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ความไม่พร้อมของสถานศึกษา ในการเตรียมการรองรับนักศึกษาจีน ทั้งด้านที่พักอาศัย สภาพแวดล้อม สวัสดิการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ 2) ขาดการประสานงานระหว่างสถานศึกษาทั้ง 2 ฝ่าย 3) ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่รับผิดชอบในการดูแลนักศึกษาจีนขาดการดูแลเอาใจใส่นักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิด ของ นิภา นิธยาชน (2530) ที่กล่าวว่า ปัญหาด้านส่วนบุคคลเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลที่อาจมีความคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันตามแต่ละสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมใกล้เคียง หรือที่เป็นอยู่ ปัญหาดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้กับกลุ่มคนทุกเพศ ทุกวัย ขึ้นอยู่กับว่าเป็นปัญหาด้านไหน เช่น การดำรงชีวิตประจำวัน ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน วัฒนธรรม ความเป็นอยู่การใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ปัญหาด้านการทำงาน เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงปัญหาด้านปัจจัย 4 สอดคล้องกับการทำการสัมภาษณ์ นักศึกษาจีนถึงปัญหาด้านส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตประจำวัน ในสถานศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ทำให้ทราบถึงปัญหาด้านส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น ได้แก่ ปัญหาด้านการปรับตัว ให้เกิดความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของประเทศไทย ปัญหาด้านการสื่อสาร ทั้งในการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนการสอน และการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปต้องอาศัยระยะเวลาในการเรียนรู้ และทำความเข้าใจ และปัญหาด้านสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลต่อนักศึกษาจีนมาก เนื่องจาก เรื่องของรสชาติอาหารการกิน มีความแตกต่างกัน รวมไปถึงเรื่องสภาพแวดล้อมของ

ที่อยู่อาศัย มีสิ่งรบกวน (ยุง, แมลงสาบ, หนู) จำนวนมาก จึงส่งผลให้เกิดความลำบากในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ตามมา

1.2 ปัญหาด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ของนักศึกษาจีนโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นักศึกษาจีนไม่มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาไทย หรือ ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจีนและนักเรียนไม่มีการสื่อสารกับครูผู้สอนด้วยภาษาจีนระหว่างการเรียนการสอน และนักศึกษาจีนไม่เข้าใจวัฒนธรรมด้านภาษา การสื่อสารของสังคมไทย ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ขาดการประสานงานระหว่างประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมหาวิทยาลัยชุนาน มหาวิทยาลัยบูรพา และองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ในการคัดเลือกนักศึกษาจีนมาทำการสอน ซึ่งควรทำการคัดเลือกนักศึกษาที่สามารถสื่อสารภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษได้มาทำการสอน 2) ขาดการอบรมทำความเข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรมของไทยก่อนการออกฝึกสอน 3) สถานศึกษาขาดการให้ความสำคัญในเรื่องของการเรียนภาษาจีน กับนักเรียนจึงควรพัฒนาความสามารถในการสอนของนักศึกษาจีน ดังเช่นงานวิจัยของ โสพสา สาดพร (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสื่อสารเพื่อบริการและสนับสนุนผู้เรียนภาษาอังกฤษในระบบทางไกล ผลของการวิจัยมีดังนี้ 1) ได้รูปแบบในการให้บริการและสนับสนุนการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระบบทางไกล โดยผู้วิจัยพบว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ของผู้เรียน และองค์ประกอบต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีความสัมพันธ์กันและมีผลต่อการเรียนของผู้เรียน หากผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมต่อองค์ประกอบดังกล่าวเข้าด้วยกันจะทำให้ลาออกกลางคันหรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน จึงควรเพิ่มองค์ประกอบคือ อาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างผู้เรียนและ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จะทำให้สามารถให้บริการและสนับสนุนการเรียนของผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนตามสภาพที่เป็นจริง 2) รูปแบบที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารแบบสองทาง โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เรียนมีบทบาทเป็นทั้งผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ได้แก่ คำถาม และข้อหาหรือของผู้เรียน และ กิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนโดยกิจกรรมในการติดต่อสื่อสารแต่ละกิจกรรมเหมาะสมกับ วิธีการสื่อสาร ช่วงเวลา และความสม่ำเสมอของการสื่อสารแตกต่างกันไป

1.3 ด้านการปรับตัวของนักศึกษาจีนโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัญหาด้านวัฒนธรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาไทย

ที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของนักศึกษาประเทศจีน สภาพจิตใจของครูจีนไม่พร้อมจะเผชิญกับปัญหา และแก้ไขปัญหา และนักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพที่ต้องอาศัยการปรับตัวให้เข้ากับภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อมของประเทศ ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) นักศึกษาจีนขาดการอบรม สัมมนาเพื่อทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมในชั้นเรียนของเด็กไทย ขาดการเตรียมตัวก่อนการเข้าสอน 2) นักศึกษาจีนมีสภาพจิตใจที่ไม่พร้อมในการคุมชั้นเรียนหรือเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน 3) สภาพร่างกายของนักศึกษาจีนต้องอาศัยการปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง แตกต่างจากประเทศจีน สอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และทัศนาก ทอภักดี (2543) ที่กล่าวว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเผชิญปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากตัวบุคคล นั้นเองหรือเป็นปัญหาที่เกิด จากสภาพแวดล้อม โดยทั่วไปบุคคลนั้นก็พยายามปรับตัวสภาพที่เป็นปัญหาที่เขากำลังเผชิญนั้น เพื่อให้สภาวะของความกดดัน ความเครียดความวุ่น วุ่นวายใจ หรือความกังวลใจค่อย ๆ คลี่คลายลง จนกระทั่งหมดไป หากไม่สามารถจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ให้หมดสิ้นไปได้ ความกังวลใจก็ยังคงมีอยู่ต่อไป และอาจจะมีผลกระทบให้บุคคลนั้นต้องสูญเสีย ความสมดุลในตนเอง เกิดความเคร่งเครียด วิตกกังวล สับสน ว้าวุ่นใจ และความคับข้องใจ ทำให้ ไม่มีความสุขในการดำเนินชีวิต ควรหาแนวทางให้นักศึกษาจีนมีความสามารถในการปรับตัวด้วย เช่น งานวิจัยของคาร์ล (Khal, 1988) พบว่า แนวทางที่จะทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จในการสอนจะต้องยึดแนวปฏิบัติดังนี้ ปรับตัวให้เข้ากับภูมิหลัง และระดับสติปัญญาของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ให้มากที่สุด ต้องเลือกอุปกรณ์สอนภาษาแบบใหม่ ๆ ไม่บังคับให้ผู้เรียนได้ตอบอย่างรวดเร็ว ควรใช้เวลา สำหรับคิดแก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้หลาย ๆ อย่าง โดยกิจกรรมที่ยากควรควร ค่อยแนะนำและให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เด็กได้ทำกิจกรรมนั้น ๆ โดยความสบายใจ

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือ ไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า หลักสูตรไม่เหมาะสมกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ หลักสูตรแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนของสถานศึกษาสำหรับใช้จัดการเรียน การสอนมีไม่เพียงพอ และวิสัยทัศน์ นโยบายที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนไม่ชัดเจน ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ความไม่พร้อมของสถานศึกษาในการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรภาษาจีน 2) สถานศึกษาในประเทศไทยด้านหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน ต้องมีการกำหนดหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานมากขึ้น 3) สถานศึกษายังขาดนโยบาย และวิสัยทัศน์ ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ต้องมี การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และวิสัยทัศน์ในการสร้างหลักสูตร โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมี

ส่วนร่วมในการช่วยกำหนดหลักสูตร และนำหลักสูตรที่วางแผนไปใช้ และทำการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม จันทรโสภา (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ 7 งาน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านห้องสมุด ด้านการนิเทศภายใน และด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จึงส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ขาดวิธีการสอนที่สามารถดึงดูดใจผู้เรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ชัดเจน และไม่คอยชื่นชมผลงานของผู้เรียน ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) นักศึกษาจีนยังขาดประสบการณ์ในการทำการสอน และ การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน เช่น เพลงจีน คำศัพท์ บทสนทนา ภาพยนตร์ การ์ตูน ควรมีการนำมาใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสม 2) ครูที่เลี้ยงขาดการดูแลควบคุมและให้คำปรึกษากับนักศึกษาจีนในการเตรียมการสอน 3) นักศึกษาจีนต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ให้ความใกล้ชิดผู้เรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร อนุเมธางกูร (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิภาพการสอนของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อพัฒนานักศึกษาครูของสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา พบว่า สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตามความคิดเห็นของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่โรงเรียนมี ดังนี้ ปัญหาด้านการเตรียมการสอน มีปัญหาในเรื่องการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียน ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน การกำหนดขั้นตอนในการสอนให้สอดคล้องกับเวลา ปัญหาด้านวิธีสอนและกระบวนการ มีปัญหาเรื่องการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ ปัญหาในด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาเรื่องการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน สื่อการสอนไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการปกครองชั้นเรียน มีปัญหาเรื่องการควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน ที่ก่อความวุ่นวายในห้องเรียน การใช้จิตวิทยาในการปกครองชั้นเรียน ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล มีปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการเรียนรู้และต่อเนื่องกับทฤษฎี และไม่มีการวางแผนในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้า ปัญหาดังกล่าว

ที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจ และไม่เห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศ 2) นักศึกษาจีนยังขาดความพร้อมในการเตรียมการสอน การเลือกใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 3) นักศึกษาจีนขาดการวางแผนการสอน ขาดการวางแผนในการกำหนดกิจกรรมการสอน ซึ่งครูผู้สอนต้องมีการกำหนดกิจกรรมที่จะทำการสอน และเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับการสอนในรายสัปดาห์ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมพร จารุณัฐ (2534) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ เทคนิค และสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ที่ได้มีการศึกษาและพัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาการคิดของครู โดยเป็นสิ่งใหม่ที่ได้รับการยอมรับและนำไปใช้บ้างแล้วแต่ยังไม่แพร่หลาย หรือยังไม่ได้ใช้อย่างเป็นปกติ นวัตกรรมทางการศึกษานั้นอาจเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมดหรือใหม่เพียง บางส่วนหรือเป็นส่วนหนึ่งของระบบงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม จันทร์โสภา (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ 7 งาน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านห้องสมุด ด้านการนิเทศภายใน และด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จึงส่งผลให้การทำการเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า สื่อในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน และไม่ใช้แบบฝึกหัดฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์และการใช้ภาษา ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) นักศึกษาจีนขาดการวางแผนในการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) สื่อการสอนของสถานศึกษาไม่มีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับการทำการสอนภาษาจีน ผู้สอนหรือสถานศึกษาควรให้ความร่วมมือในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ในการทำการสอนให้มากขึ้น 3) การทำการสอนของนักศึกษาจีนควรทำการทบทวนผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ เพื่อเป็นการทบทวนความจำของผู้เรียนควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีความพร้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ จิววัฒนารักษ์ (2541) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการใช้สื่อการเรียนการสอนครู - อาจารย์ ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียม และการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพและปริมาณของสื่อการเรียนการสอน และด้านการบริการสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน ความต้องการใช้สื่อการเรียน

การสอน ครู-อาจารย์ มีความต้องการสื่อวัสดุในระดับมาก และพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดันแฮม (Dunham, 1995) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้สื่อการสอนและสื่อการสอนที่ครูชอบมากที่สุด โดยศึกษาจากกลุ่มครูโรงเรียนอาชีวศึกษาในรัฐ โอคลาโฮมา ผลการวิจัยพบว่า ครูชอบใช้สไลด์ และแผ่นใสในการเรียนการสอน และได้จัดลำดับความนิยมในการใช้สื่อการสอนของครูคือ สื่อการสอนที่ใช้มากที่สุดได้แก่ แผ่นใส ภาพยนตร์ วีดีโอเทป สไลด์ วิธีการสอนแบบต่าง ๆ สื่อการสอนที่ใช้ปานกลาง ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และสื่อการสอนที่ใช้น้อย ได้แก่ เครื่องฉายภาพ ทึบแสง วิทยู

2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ติดตามการวัดผลประเมินผล ไม่สม่ำเสมอ ไม่ได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเต็มศักยภาพของผู้เรียน และแบบประเมินผลผู้เรียนไม่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ผู้ที่เกี่ยวข้อง ครูที่เลี้ยง ฝ่ายวัดผลประเมินผล ขาดการประเมินผลตรวจสอบการปฏิบัติการสอน อย่างสม่ำเสมอ 2) ครูผู้สอนขาดการปรับปรุงพัฒนาการทำการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 3) การสร้างแบบประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และไม่สอดคล้องกับผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2539) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการสอนเป็นเทคนิคที่ใช้ในการพิจารณา ตัดสิน ลงความเห็นเกี่ยวกับสภาพ การจัดการเรียนการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน คุณค่าหรือประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนนั้น ซึ่งจะต้องพิจารณา ในแง่มุมต่าง ๆ ประกอบกัน และการสร้างแบบประเมินผลการสอน ควรจะประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบ เช่น ผู้เรียน ควรจะได้รวบรวมเกี่ยวกับข้อมูลของผู้เรียน เช่น วิชาที่เรียน ภาควิชาการศึกษา เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย คำชี้แจงในการตอบแบบประเมินผล ผู้ประเมินควรบอก วัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลไปใช้ เช่น เพื่อการปรับปรุงการสอน รวมทั้งวิธีการตอบแบบประเมิน และลักษณะของแบบประเมิน แบบประเมินมีหลายแบบ ผู้ประเมินควรเลือกแบบประเมินที่เห็นว่าเหมาะสม สะดวกและชัดเจน

2.6 ด้านการควบคุมชั้นเรียน ของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ไม่สามารถจัดการพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาในการเรียนการสอนของผู้เรียน ไม่มีความสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม และไม่สามารถสร้างบรรยากาศความเป็นมิตรกับผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือนักเรียนปัญหา ดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) นักศึกษาจีนไม่สามารถทำการควบคุมชั้นเรียนภายใต้การทำการสอนของตนเองได้เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าเป็นครูชาวต่างชาติ นักศึกษาจีนจึงควรมีมาตรการ

ในการสอนที่เข้มงวด 2) ครูที่เล็งขาดการตรวจเยี่ยมและให้คำปรึกษาในการทำการสอน และวิธีการควบคุมชั้นเรียน 3) นักศึกษาจีนขาดการปรับตัว การสร้างความคุ้นเคยการสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับผู้เรียน ถ้านักศึกษาจีนมีการสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียนจะส่งผลให้การเข้าหาผู้เรียน การให้ความช่วยเหลือเป็นไปได้ง่าย สอดคล้องกับแนวคิดของ โบรฟี่ (Brofree, n.d. อ้างถึงใน สุภาวรรณ ทองภักดี, 2552) ที่กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) การสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน และสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2551) ได้อธิบายความหมายของการจัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพว่าเป็นการสร้างและการรักษาสภาพแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หรือหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.7 ด้านการดูแลของครูที่เลี้ยงของนักศึกษาจีน โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ครูที่เลี้ยงยังขาดพฤติกรรมการเป็นแบบอย่างของครูที่ดี ครูที่เล็งขาดความยุติธรรมในการประเมินผลการสอน และครูที่เลี้ยงไม่มีความพร้อมในการเตรียมการนิเทศหรือให้คำแนะนำ ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งนี้เนื่องจาก 1) ครูที่เล็งขาดการให้ความสำคัญในการเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นครู ไม่เป็นแบบอย่างในการทำการสอน 2) ครูที่เล็งขาดจรรยาบรรณในการให้ความยุติธรรมในการประเมินผลครูผู้สอน 3) ครูที่เล็งขาดการเตรียมตัวในการเข้านิเทศทำการสอนของนักศึกษาจีน ส่งผลให้การนิเทศขาดประสิทธิภาพควรต้องพัฒนาการดูแลของครูที่เลี้ยงให้ช่วยดูแลนักศึกษาจีนให้ปฏิบัติการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ควรต้องพัฒนาการดูแลของครูที่เลี้ยง ให้ช่วยดูแลนักศึกษาให้ปฏิบัติการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตาม แนวคิดของ นางพะงา ลิ้มสุวรรณ (2542) ที่กล่าวว่า ครูที่เลี้ยง หมายถึง บุคลากรประจำการที่ผู้บริหารโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมอบหมายให้ทำหน้าที่ แนะนำ ดูแล ช่วยเหลือนักศึกษา เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคปฏิบัติมากกว่าบุคคลอื่น เปรียบเสมือนต้นแบบของความเป็นครูของนักศึกษา เป็นผู้รักษามาตรการทางวิชาการแทนผู้บริหารโรงเรียนในด้านการสอน เป็นผู้ให้ความร่วมมือกับอาจารย์นิเทศจากสถานศึกษา ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหน้าที่ของครูที่เลี้ยง มีดังนี้ แนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อนักเรียน ในชั้นที่ทำการสอน แนะนำให้นักศึกษาเข้าใจถึงสภาพการเรียนของเด็กนักเรียน การปกครองชั้น ตลอดจนการทำงานธุรการในชั้นเรียน ให้โอกาสนักศึกษาได้สังเกตการสอนของตน ก่อนที่จะมอบหมายให้ทำการสอน

อย่างจริงจัง แนะนำ สาธิตการสอน และทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา ในเรื่องของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ โครงการสอนและอื่น ๆ สังเกตการสอน การทำงานในชั้นเรียนของนักศึกษาโดยสม่ำเสมอ ไม่ปล่อยให้ให้นักศึกษาสอนโดยลำพัง เมื่อพบว่างานใดบกพร่องต้องให้คำแนะนำ เพื่อช่วยให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูดำเนินไปด้วยดี ช่วยเหลือแนะนำนักศึกษา ในด้านการจัดทำและการใช้สื่อการสอน ตลอดจนแหล่งวิชาในชุมชน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ปรับปรุงก่อนนำไปสอนปรึกษาหารือกับอาจารย์ในเทศก์ของสถานศึกษา เมื่อพบว่าการปฏิบัติงานด้านการสอนและด้านอื่น ๆ ของนักศึกษามีปัญหาควรหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน และทำการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาตามแบบฟอร์มที่กำหนดเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา

3. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.1 ด้านส่วนบุคคล

3.1.1 ด้านความเป็นอยู่ แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ควรมีครูพี่เลี้ยงที่คอยให้คำปรึกษากับนักศึกษาจีน อย่างใกล้ชิดและสามารถสื่อสารกันได้ เพื่อช่วยเหลือเรื่องการเตรียมการสอน การให้คำแนะนำ เพื่อไม่ให้นักศึกษาเครียดหรือกังวล และควรทำการชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับ สภาพอากาศของเมืองไทยก่อนการเดินทาง มาทำการสอน เพื่อทำการเตรียมการปรับตัวกับสภาพอากาศ สภาพสังคม และลักษณะของวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ นิภา นิธยาน (2530) กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลพยายาม ปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตน และพยายามปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของตนให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง จนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขปราศจากความคับข้องใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคล สถานการณ์ หรือลักษณะงานที่แตกต่างกันหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เคยปฏิบัติ โดยใช้ระยะเวลาในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม พบว่าผู้ที่ปรับตนเองได้ย่อมเป็นผู้ที่มีความสุขและสนุกไปกับการทำงาน พร้อมเผชิญและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสร้างสรรค์

3.1.2 ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของ นักศึกษาจีน นักศึกษาควรได้รับการฝึกการสอน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับเด็กไทย รวมไปถึง การสอนด้วยสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่นรูปภาพ เทป วีดีโอต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนเมื่อครูผู้สอนมีสื่อ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ รายงาน

การวิจัยกลุ่มวิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ วิจิตร การกลาง (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาจีน ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนของครูสอน ภาษาจีน พบว่า นักเรียนสนใจการฟัง พูด อ่าน เขียน และชอบการเลียนแบบและการเลียนเสียง เจ้าของภาษา ครูมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ผู้ปกครองให้การสนับสนุนกิจกรรมและ สื่ออุปกรณ์การเรียนภาษาจีน และให้ความสนใจให้กำลังใจ

3.1.3 ด้านการปรับตัว แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน คือ นักศึกษาจีนควรพัฒนาในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุก ๆ คน ยิ้มแย้ม แจ่มใส พยายามปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปและเรียนรู้ภาษาไทย ตลอดจนรู้จักเรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมไทย พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และทัศน ทอภักดี (2543) ที่กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตน และพยายามปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของ ตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง จนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ปราศจากความคับข้องใจ

3.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

3.2.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงาน ของนักศึกษาจีน ก่อนที่มหาวิทยาลัยของจีนจะทำการส่งนักศึกษามาฝึกปฏิบัติการสอนควรสอน วิธีการเขียนแผนการสอนให้มีความเข้าใจและสามารถเขียนได้ด้วยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เมื่อมาถึงเมืองไทย ควรทำการสัมมนา อบรม ปฐมนิเทศ ให้มีความเข้าใจถึงรูปแบบ หลักสูตร ก่อนส่งนักศึกษาไปทำการสอนตามโรงเรียนที่ได้คัดเลือกไว้ข้างต้น และแต่ละ โรงเรียนควรมี รายละเอียดของหลักสูตรมอบให้นักศึกษาหรือแจ้งให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ทราบเพื่อแจ้งนักศึกษาล่วงหน้า พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ วิณา นนทพันธุ์วาทย์ (2551) ที่กล่าวว่า การวางแผนและเตรียมการ ในการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะได้ศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจหลักสูตร ที่จะนำไปใช้ให้มีความเข้าใจที่ตรงกันเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้อง ต่อเนื่องกัน ครูเป็นบุคลากรที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้นครูจะต้องได้รับการพัฒนา อย่างเต็มที่และจริงจัง ตั้งแต่การอบรมความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร อย่างเข้มข้น การนำหลักสูตรไปใช้ควรจัดตั้งให้มีหน่วยงานที่มีผู้อำนวยการพิเศษ เพื่อให้การ สนับสนุนและพัฒนาครู โดยการทำหน้าที่นิเทศ ติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้ และควร ปฏิบัติงานร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด หน่วยงานและบุคลากรในฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำ

หลักสูตรไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ และการนำหลักสูตรไปใช้สำหรับผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายทุกหน่วยงานจะต้องมีติดตามและประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาประเมินวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาทั้งในแง่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และการวางแผนงานในการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน คือ ทางมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีน ควรทำการสอนหรืออบรมให้นักศึกษามีความเข้าใจ และสามารถเขียนหรือกำหนดทุกอย่างในการเรียนการสอน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ การวางแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมาย หรือกิจกรรมให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้น และนักศึกษาจีนควรปรึกษาครูพี่เลี้ยง ในเรื่องการเตรียมการเรียนการสอน ว่าควรจะทำการสอนในเรื่องใดเพื่อให้มีความสืบเนื่องกับนักศึกษาจีนในรุ่นก่อน เพื่อปรับเปลี่ยนลักษณะการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือควรเน้นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมา นนทพันธุ์วาทย์ (2551) ที่กล่าวว่า การวางแผนและการเตรียมการสอน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะได้ศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจให้มีความเข้าใจที่ตรงกันเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้องต่อเนื่องกัน ครูเป็นบุคลากรที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้นครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่และจริงจัง ตั้งแต่การอบรมความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติเกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้ การจัดการเรียนการสอน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนและพัฒนาครูโดยการทำหน้าที่นิเทศติดตามผลการสอน และควรปฏิบัติงานร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาประเมินวิเคราะห์ ปรับปรุง และวางแผนงานในการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน คือ ควรมีหลักสูตรของโรงเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาจะได้เตรียมการสอนตามหลักสูตร เตรียมแบบเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและผู้เรียน และควรมีการจัดสัมมนาในระหว่างการปฏิบัติการสอนโดยความร่วมมือระหว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อทราบปัญหาการเรียนการสอน และเสนอข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมา นนทพันธุ์วาทย์ (2551) ที่กล่าวว่า การวางแผนและเตรียมการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรวิเคราะห์ ทำความเข้าใจถึงลักษณะการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมในการสอนที่จะนำไปใช้ให้มีความเข้าใจที่ตรงกันเพื่อให้การ

ปฏิบัติเป็นไปในทำนองเดียวกันและสอดคล้องต่อเนื่องกัน ดังนั้นครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่และจริงจัง ตั้งแต่การอบรมความรู้ ความเข้าใจทักษะและเจตคติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดตั้งให้มีหน่วยงานที่มีผู้ชำนาญการพิเศษ เพื่อให้การสนับสนุนและพัฒนาครูโดยการทำหน้าที่นิเทศ ติดตามผลการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และควรปฏิบัติงานร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ และควรมีการจัดสัมมนาในระหว่างการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาและประสบการณ์ เพื่อจะได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาปรับปรุง และวางแผนทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน องค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนเพื่อสนับสนุนด้านสื่ออุปกรณ์ให้กับนักศึกษาจีน เช่นหนังสือ แบบเรียน เอกสารประกอบ วัสดุต่าง ๆ และควรประสานงานกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการขอหนังสือสื่อการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจเนื้อหา และสื่อ VCD CD ที่มีภาพเสียงของภาษาจีน ที่ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง หรือเพลงจีน ภาพยนตร์จีน สำหรับนักศึกษาจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ สมพร จารุณัฐ (2534) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจะพิจารณาเลือกสรรหาหรือสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ครูผู้สอนควรระมัดระวังในเรื่องของสื่อการเรียนการสอนคือการใช้สื่อนั้นต้องสนองความต้องการทางการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อของจริง สื่อวัสดุ สื่อโสตทัศน หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาจจะยังไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมจริง ๆ ถ้าหากครูผู้สอนไม่ได้วางแผนเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้ชัดเจนเสียก่อน ว่าสื่อที่จะนำไปใช้นั้นมีความจำเป็นอย่างไร ถ้าจะเลือกหรือสร้างและใช้สื่อการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการของการวางแผนการเรียนการสอนมาใช้ร่วมกัน

3.2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ทางโรงเรียนควรให้คำแนะนำเรื่องหลักการวัดผลประเมินผลให้ชัดเจน และเมื่อทำการประเมินผลแล้ว ควรให้นักศึกษาตรวจสอบนักเรียนทุกครั้ง ว่ามีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และดำเนินการให้ทำการฝึกฝนให้นักเรียน ควรชี้แจงหรือแนะนำเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อ

การวัดผลประเมินผล ตามจุดประสงค์ และต้องมีการจัดทำเอกสารเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย รวมไปถึงทางโรงเรียนควรนำตัวอย่างแบบทดสอบ หรือข้อสอบ ให้นักศึกษาจีนได้ศึกษา และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว พบว่าสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเชิด ภิญโญนนท์พวงษ์ (2544) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ด้วยแบบทดสอบการเรียน นอกจากจะช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่อง เรื่องใดแล้ว ยังช่วยให้เห็นจุดบกพร่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น ผู้เรียนส่วนใหญ่ มีจุดบกพร่องจุดเดียวกัน ครูผู้สอนต้องทบทวนว่าอาจจะเป็นเพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ ไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้เทียบกับจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลจากการประเมินใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาจจะปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนวิธีการสอน (Teaching Method) ปรับเปลี่ยนสื่อการสอน (Teaching Media) ใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ (Teaching Innovation) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

3.2.6 ด้านการควบคุมชั้นเรียน แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีน ทางโรงเรียนควรอบรมชี้แจง นักเรียนให้ทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมในการเรียน ภาษาจีน กับครูชาวต่างชาติ ควรจะมีครูพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือ ควบคุมชั้นเรียนในช่วงแรก ของการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษาจีนอาจจะยังไม่สามารถสื่อสารกับนักเรียนได้ และควรให้นักศึกษาจีนสังเกตการสอนของครูไทยในชั้นเรียน เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่าง การเรียน และการทำงาน พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวความคิดของ วิณา นนทพันธุ์ (2551) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย ความคิดทั้งหมดทั้งหลายของครู การวางแผนการปฏิบัติงานของครูในการริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีงานวิจัยจำนวนมากที่ ชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย การสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารจัดการชั้นเรียนกับกิจกรรมการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ของทั้งสององค์ประกอบ เป็นความสัมพันธ์แบบการประสานรวมพลังให้เกิดผลลัพธ์ที่มากขึ้นนั่นคือความสำเร็จของ การบริหารจัดการชั้นเรียนจะมีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

3.2.7 ด้านการดูแลของครูพี่เลี้ยง แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของ นักศึกษาจีน โรงเรียนควรคัดเลือกครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการสอนอย่างน้อย 5 ปี และ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรทำความเข้าใจกับครูพี่เลี้ยงในการให้ความช่วยเหลือดูแล เอาใจใส่ ให้คำแนะนำด้านการเรียนการสอน การให้คำปรึกษากับนักศึกษาจีน และครูพี่เลี้ยง

ควรมีความสามารถในการสื่อสารกับนักศึกษาจีนได้ พบว่าแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ บังอร อนุเมธางกูร (2541) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิภาพการสอนของนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยง และผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อพัฒนานักศึกษาครูของสถาบันราชภัฏยะเชิงเทรา พบว่าอาจารย์พี่เลี้ยง ควรเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาเดียวกัน ควรเป็น คนใจเย็น รอบคอบ รับฟังความคิดเห็นและให้คำแนะนำด้านต่าง ๆ และควรมีเวลามากพอในการให้ความช่วยเหลือและพูดคุย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ควรทำการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการให้ความช่วยเหลือ และดูแลนักศึกษาจีนในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านความเป็นอยู่ และด้านการเรียนการสอน

1.2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ควรทำการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการจัดอบรม หรือสัมมนาให้กับนักศึกษาจีนในระหว่างการปฏิบัติงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ให้คำปรึกษา หรือร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกสอนของนักศึกษาจีน

1.3 โรงเรียนที่รับนักศึกษาจีนไปฝึกสอนควรมีการเตรียมความพร้อมในการจัดหลักสูตรภาษาจีนและการรับนักศึกษาทั้งในส่วนของการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐาน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และที่พักอาศัย รวมไปถึงการเตรียมครูพี่เลี้ยงที่มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา

1.4 ด้านนักศึกษาจีน

1.4.1 นักศึกษาจีนต้องสามารถปรับตัวให้มีความคุ้นเคยและเข้าได้กับวัฒนธรรม ประเพณี ของสังคมไทยที่แตกต่างจากประเทศจีน

1.4.2 นักศึกษาต้องฝึกการเรียนรู้ในการสื่อสารด้วยภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสารกับนักเรียน และผู้ร่วมงาน และคนในสังคม

1.4.3 นักศึกษาจีนต้องมีความกระตือรือร้น ในเรื่องการเตรียมการเรียนการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การประยุกต์ใช้สื่อในการเรียนการสอน เพื่อทำการ บูรณาการสอนให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน

1.4.4 นักศึกษาจีนต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส สามารถปรับตนเอง ให้เข้ากับนักเรียนและผู้ร่วมงานได้

1.5 ด้านครูพี่เลี้ยง

1.5.1 ครูพี่เลี้ยงควรให้ความช่วยเหลือ และดูแลนักศึกษาจีนให้มากขึ้น ในเรื่องของการทำแผนการสอน การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อ อุปกรณ์ในการสอน กิจกรรมการสอน และการให้คำแนะนำในการควบคุมชั้นเรียน

1.5.2 ครูพี่เลี้ยง ควรทำการตรวจแผนการสอน เป็นรายสัปดาห์ และพูดคุย ให้คำปรึกษากับนักศึกษาจีน เพื่อหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และช่วยกันทำการแก้ไขปัญหา

1.5.3 ครูพี่เลี้ยงควรอธิบายวัฒนธรรมการทำการสอนของประเทศไทย การให้ความช่วยเหลือผู้เรียน และให้คำแนะนำในการปรับตัวในการทำการสอน และการควบคุมชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยพัฒนารูปแบบการบริหาร โครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรวิจัยพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนตามโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและ สอดคล้องกับสถานการณ์ของปัจจุบัน

2.3 ควรศึกษาวิจัยการประเมินผลการพัฒนาโครงการความร่วมมือไตรภาคีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำไปปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล